

ונין כך הכהה מט"ח ותירץ:
בגון שהדורה ברבים. פ"י הכוונה' צמיה לה עוז צהקורה לו
כלירה וליה נלה דה"כ היו מושך
לקיימה חלה נלה שדיירה כליה
זוס עוז ואפייל חל עליה כגן דהמר
זונס תצמייך עלי כדהיתה גנדריס
ולא פה(^ו): **ולהא** איכא העבעט
געבעיטנו לא תבוא אל ביתו השב
תשיב לו ומשבחת לה כו'. וזה תוה
בוי עזה שקדמו לנו להבנת העזות
צייר קודס ציעור לינך חן ציתו
עזות עזוטו לזמןינו גזרות צייר
בבנת העזות^ו וי"ל לדרכין בפרק
אלו מליות (ז"מ נה): מיתולה דהצט
צציך לכך נמצנו צלה גזרות
ז"כ על כרך צייר עזה דהצט
צציך לו נחל צעדר כדהמלין
געילו^ו חס היו עין לפניו מתנו עין

תגחות וצינונים

ה] יוממייר. יעב"ץ
 (גליון): 3] צ"ל רבא
 יעב"ץ (גליון) וכ"ה
 בכתתי: ג] לפניינו בקרא
את העבות (גליון):
 7] צ"ל דאמ (באה"מ):
 ס] נראה להוסיף והא לא
 הוי (עפ"י תוס' ר"פ ותוס'
 שנאנץ, עי"יש): ו] [עין
 מהר"ם (גליון): ז] בתוס'
 ר"פ דכל אימת דישלם
 ממון:

רביינו חננאל

ותרוייתו אליבא דרי יהודה דתניה ולא תותירו ממנה עד בקר בא הכתוב ליתן עשה אחר לא עשה לומרomer שאין לוקין עליו דברי ר' יהודה. ר' יוחנן דיק הכי טעמא דבא הכתוב לוקה לא בא הכתוב לוקה אלמא התראת ספק שמה התראה. וריש לקיש דיק לאו שאין בו מעשה לוקין עליו. ואקשינן לריש לקיש והא התראת ספק היא שמתrix בו לא תותירו ויתכן שלא יהיר ואם יותיר ישרפנו ולמה אמר טעמא דבא הכתוב הא לא בא הכתוב חייב. ופרק ריש לקיש דאמר (בайдך לא כר) [כайдך תנא דר'] יהודה דתניין בענין מי שגירש אשתו ולא שהתה ג' חדשים וניסת וילדה ואין ידוע אם בן ט' הראשון אם בן ז' לאחרון ועמד זה הילוד והכה זה וחזר והכה זה קילל זה וחזר וקילל זהכו. ר' יהודה אומר בבת אחת חייב יצחbare רבינו ארנו ביבר ב"א דשליח ואינו לוקה זה אין חיבור עליה א"ר יוחנן ייכא אל לבי תשכח נפקדק מהזיר ואינו לוקה ואם כהן קיימו ולא קיימו אלא למאן קון משבחת לה אלא אונס אלה כמה ליה בדורבה מיניה מאחר אמר רב אי שווייתה שליח כל כמיןיה ולא כלום דירה ברבים הניחא ^ט למ"ד לו הפרה Mai Aiaca למיימר כתא ינדר שהודר ברבים יש והא אייכא (סימן גז"ל משכ"ז את הגולה משכון דרכמנא שיב לו^ט העבות כבא השמש כי התרם כיון דחייב בתשלומין נא משכונו של גר ומית הגר התם

פטעול הילך זו ועוד החלטת דמזכרת כשמתרין בו כך אומרים לו אל תכה זה שם תחזור ותכה الآخر תתחייב למצאת התראה זו בספק שיתחנן שלא יכה ושלא יקלל האחד ולא יתחייב וכל כי האי גוונא בהתראה ספק פטור. ואקשין ולר' יוחנן לאו דנוtar לאו שאין בו מעשה הוא אמר נא הכתוב חיב. ופרק ר' יוחנן דאמר כי האי דאמר ר' יהודה משום ר' מעשה לוקין עליו אין בו מעשה אין לוקין חוץ מן הנשבע ומימר והמקלל דדה אדר' יהודה הכא תני טעונה דבאה הכתוב הא לא בא הכתוב לוקה גדר תני כל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. ופרקינן הא דידייה לוקין אין לוקין עליו. וכן פריק ריש לקיש בהתראה ספק תרי תנאי ואליבא דר' נוטל אם על הבנים ר' יהודה אומר לوكה ואין משליח וחכ"א משלחה ואין באה קומ עשה אין חייבין עליה. א"ר יוחנן אנו אין לנו אלא זאת ועוד זולא קיימו נמצא אונס שגירש שווה לנוטל אם על הבנים. אלא למען דתני

ושם הודיע לה התראת
זה מפניע לקפוץ לו
יבא דברי יהודה. להלן
משום מהו לאו ש אין בו מעשה וכל לאו
ש אין בו מעשה אין לוין עליו ר' ל' אומר
איינו לokaה משומם מהו התראת ספק וכל
התראת ספק ^ט לא שמה התראה ותורייתו
אליבא דברי יהודה דתניה ^{ט א} ולא תורה
אמנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגוי
בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה
לומר שאין לוין עליו דברי רבי יהודה ר'
וחנן דיק הבי טמא דבא הכתוב הא לא
בא הכתוב לokaה אלמא התראת ספק שמה
התראה ור' ל' דיק הבי טמא דבא הכתוב
הא לא בא הכתוב לokaה אלמא לאו ש אין
בו מעשה לוין עליו ור' ש בן לקיש נמי הא
דאי התראת ספק הוא סבר לה כאידך תנאי
דר' יהודה דתניה ^ט הכה זה וחזר והכה זה
קילל זה וחזר וקילל זה הכה שניהם בבית
אחד או קילל שניהם בבית אחת חייב רבי
יהודה אומר בבית אחת חייב בזו אחר זה
פטור ורבי יוחנן נמי הא ודאי לאו ש אין בו
מעשה הוא סבר לה כי הא ^ט דאמר רב
אידי בר אבין אמר רב עמרם א' ר' יצחק א' ר'
וחנן ^ט ר' יהודה אומר משומם דברי יוסף הגלילי
ובכל לא תעשה שבתורה לאו שיש בו
מעשה לוין עליו לאו ש אין בו מעשה אין
לוין עליו יחויז מן הנשבע ומימר ^ט והמקלל
את חבריו בשם קשייא דברי יהודה אדרבי
יהודה אי לר' ש בן לקיש תרי תנאי אליבא
דברי יהודה אי לרבי יוחנן לא קשייא הא
ידיה היא דרביה ^ט תנן התם הנוטל אם על

הבנייה רבי יהודה אומר לוכה ואינו משלח הכלל כל מצות לא תעשה שיש בה קומ עז) אין לנו אלא זאת ועוד אחרת אל ר' אלעוז אשכח דתניא אונס שגירש אם ישראל הוא הוא לוכה ואינו מחזיר הניחא למאנ דתני דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא גבי שלוח ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה א' אמר רב שני מחוונאה ה' כגון שקיבלה קידוש שליח איה Ка מבטלא ליה אי לא שווייתיד היא אלא אמר רב שני מנהרדעא כגון שעדר שהודר ברבים אין לו הפרה אלא למ"ד לדמידרה לה על דעת רבים דאמר א' אמר הלו הפרה יעל דעת רבים אין לו הפרה ותו ליכ פא"ה) גול דרחמנא אמר לא תגוזל והש אמר לא תבא אל ביתו לעבות עבותו השב משכחת לה בקיימו ולא קיימו וביטלו ולא בגין לוכה ומשלם מתקיף לה רב זירא הא

ר המלכות תלוי בקיום העצה הלאה אין קייס דין לה כי
גולאו לה מצחמת ציטלו הלאה נהני תלוי: מוחזיר ואינו לה
קיימו נוקה מצחמת ביה מלכות כלל קיימו: אלא לה
ציטלו כמצחמתה הלאה הכל חי מצחמת לה: בדרבז
על ידי קבלתו: הניזא למאן דאמר בו". פלוגתיה היה צ
לו וסדילה על דעת רטס ועל דעת בית דין: ותו ליבא
סמלפו: חרי משכוננו של גור. ומלפכו חמוי הגר וממת
תני ר' יהודה טעמא דבא הכתוב הא
יוסי הגלילי כל לא תעשה שבתורה יי
את חברו בשם. אי הכי קשה דרי
מכלך דלאו שאין בו מעשה לוקין עי
עליו. הא דרי יוסי הגלילי רביה דאמ
יהודא. תנן החתום במסכת שחיתת חוי
לוקה. זה הכל כל מצות לא תעשה
לוקה. ינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מוחזיר. ואמרניין הניזא למאן דתני ק

טו: אלו הן הלוויות

ארכ

אכאות

מסורת הש"ם
עם הוספות

ה) כ"ק נ. מנהליין פט.
ממושה ו, ב) גיטין לו.
[נכורות מו.], ג) פקמיס
כל. עירוני כה.
ל) יכומת פו., ה) [נדensis
פ.]. ע"צ, ו) נדליס פל.
למחי פ"ל מ"ג, ז) ב"ק
צד., ט) חלה פ"א מ"ג,
ט) ויקרא יא מג, י) יא
מא, מב, מד, ס) כ כה,
ט) חולין קג. עי"ש.

הגהות הב"ה

(ה) גמ' ומשכחת לנו: (3) תומ' ד"ה (צע"ה)
המס וכו' נבדירה וגוזלה
והצנת העצוט הצל קפה
למצמע למקתה פריך
אף לר"ל מדנקט
קיימו ולא קיימו וייל'
دلא פריך אלא לר'
יוחנן אבל לר"ל אתה
שפיר וקיימו נקט מהגנ'ג
גרלה צ"ל: (ג) ד"ה
צינית וכו' דמל' על גז'
דיהיכא דנמיה נמייס וכו'
למי קוו נמייס הוה
טbor: (7) ד"ה רימק
וכו' מ"ל כזית מ"ג וכו'
להה לימה דכיזן דנמלה:
(ט) בא"ד ומכל מ"ל
כזית מעיניינו וכו' מהל'ם
כלס משום דמייכם:
(1) בא"ד ומיע"ג טהין
בו לא ליטור כוונת:
(1) ד"ה ולמה וכו' דכיזן
לנימים:

גליון נש"מ

גמ' אכל פוטיתא. עין
מ"ק דף ז ע"ג מוק'
ל"ה חיינ': רשי' ד"ה
משום כוית נבילה
שבשובע הוא מת.
עין חולין דף קג ע"ג
גרש"י ד"ה נמי' וחווי
יעל דנמלת זערת מויימה
וממ' נטעת הצעעה הצעל
לפוך הילס חייטיה:

לעז' ריש"

צ'ייל"א. פירוט מולעת.

וורה אור השל

א) וּבְקַצְרָבֶם אֶת קִצֵּר
אֲרַצְבֶם לֹא תִכְלֶה
פָּאַת שְׁדָךְ בְּקַצְרָה
וַיָּקַט קִצְרָה לֹא תִלְקַט
לְעַנִּי וְלִגְרַת תְּעֻבָּתְמָם
אַנְיִי יְאֱלֹהֵיכֶם:

ב) וכל הַשְׁרִץ הַשְׁרִץ
על הָאָרֶץ שְׁקֵץ הוּא
לֹא יָאכֵל: [ויקרא יא, מא]
ג) וכל שְׁרִץ הַעֲזֹב טְמֵא
הַיָּא לְכֶם לֹא יָאכֵל:

ד) בֵין וְהַבָּדְלָתָם

הַבְּהִמָּה לְטַמֵּא
וּבֵין הַעוֹפֶת
הַטְמֵא לְטַהֲר
וְלֹא
הַשְׁקָצָה אֶת נְפָשַׁתיכֶם
בְּבָהִמָּה וּבְעוֹפֶת וּבְכָל
אֲשֶׁר תַּرְמִשׁ הָאָדָם
וְאֶת חַדְלָבָן לְבָרָךְ

לטמא: [ויקרא כ, כה]
ה) לא תובל לאכלה
בשעריך מעשר דגניך
ויתורשך ויצחרך
ובכורת בקרך וצאנך

ת בְּלֹ מַעֲשֵׂר תִּבְאַתָּה
וִשְׁבָעוֹ: [דברים כו, יב]

ההتم גברא בר תשלומין הוא ושיעבודא דגר הוא דלא פקע והוא איבא פאה דרחמנא אמר ^א לא תכלת פאת וגוי לעני ולגר תעוזב אותן וגוי ^ב) דמשכחת לה בקיימו ולא קיימו ביטלו ולא ביטלו דתניא ^ג מצות פאה להפריש מן הקמה לא הפריש מן העומרים הפריש מן העומרים לא הפריש מן העומרים מעשר וננתן לו כדורי ישמעאל דאמר ^ד אף הפריש מן העيمة ולרי ישמעאל נמי משכחת לה דאכל עיסה ^ה אלא זאת ועוד אחרת אהא אבל אונס לא דהיכא אמרינן על דעת רבים אין לו הפרה לדבר הרשות ^ו אבל לדבר מצוה יש לו הפרה כי הא ^ז דההוא מקרי דרדי דהוה פשע בגין אדריה רב אחא אהדריה רビיגא דלא אשתחח דידייך כוותיה:
יהאכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים יכו: אמר רב יהודה ^ט האי מאן דאכל בניתא דברי כרבה מלקין ליה משום ^ט שרץ השורץ על הארץ ההוא דאכל בניתא דברי כרבה יונגדיה רב יהודה ^ט אמר אבי ^ט זה אכל פוטיתא לוקה ארבעה נמלה לוקה חמץ משום שרץ השורץ על הארץ יצרעה לוקה שש משום שרץ העוף אמר רב אחאי ^ט המשחה את נקביו עבר משום ^ט לא תשקצו אמר רב ביבי בר אבי ^ט האי מאן דשתי בקרנא דאמנא קא עבר משום לא תשקצו אמר רבא ^ט בר רב הונא ^ט ריסק תשעה נמלים והביא אחד חי יהשלימן לביות לוקה ו' ה' משום בריה יחד משום כזית נבילה רבא ^ט א"ר יוחנן אפילו שנים והוא רב יוסף אמר ^ט אפילו אחד יהוא ולא פליגי הא ברברבי והוא בזוטרי: אכל טבל ועשיר ראשון כו': אמר רב ^ט אכל טבל של עשיר עני לוקה כמוון כי האי תניא דתניא ^ט אמר ר' יוסי יכול לא יהא חייב אלא על הטבל שלא הורם ממנו כל עיקר הורם ממנו תרומה גדולה ולא הורם ממנו עשיר ראשון עשיר ראשון ולא עשיר שני ואפי עשיר עני מנין ת"ל ^ט לא תוכל לאכול בשעריך וגוי ולהלן הוא אומר ^ט ואכלו בשעריך ושבעו מה להלן עשיר עני אף כאן עשיר עני ואמר רחמנא לא תוכל ^ט אמר רב יוסף כתנאי ^ט ר"א אומר אין צורך לקרו את השם על עשיר עני של דמאי וחכ"א

קורה

לע"ג מ"י פ"ז מהל' צוועות הלאה ח סמג להוין רמל' טו"ע י"ד ס"י רכמ סעיף כה: אן ד מ"י פ"ז מהל' מוחלטת מוקורת הא' יד סמג להוין קלט טו"ע י"ד ס"י פ"ל סעיף ו: לח' ה מ"י סס ה' נג' [ונדרת חלפם פולין סוף פ"ג ומחרת מהר' נב' דף רפנ']: לט' ז מ"י סס: מ ז מ"י סס פ"ז מהל' נג' ופ"ד מהל' דעתה ה' סמג להוין קמם טו"ע ה"ח ס"י נג' סעיף ג' בג"ה ומי' ג' ג' סעיף ז' [ונדרת חלפם נרכות פלק ג דף טו': מא' ח מ"י פ"ז מהל' מוחלטת ה' נט סמג סס טו"ע י"ד ס"י קטו': סעיף ו [ונדרת חלפם פ"ג מהל' מב' ט מ"י פ"ג מהל' מוחלטת ה' פנו'ת הלאה כד: מג' י מ"י סס פ"ז ה' נג' :

הגהות וציוונים

ה' צ"ל דתניא (גליון): ג' [נ"א רבבה] (גליון): ג' [צ"ל רבבה] (גליון): ל' [בדפו"י הגי] רב יוסף אמר ר' יוחנן (גליון): פ' [צ"ל אל] (גליון): ו' בכתבי נוסף בריה קתנה: ז' [צ"ל בלא] הדירה מהרש"א] (גליון): ט' גירסת רש"א שפיד לתרוייתו כו' (גליון) ע' וכ"כ העורך בערך בנייתה בשם השאלות ודע בדברשות שלפניו לא מצאתן (גליון): י' צ"ל איכה בזיתים הרבה (רש"ש): כ' כגון אל תשקו ויקרא יא מג, (חולין צו ע"ב תוד"ה ורבבי): ל' יש להוציא וצוד (ר' שמחה מדעסוא), ועי' שווית הרדב"ז ח"ז ס"י ב"א קט דלא גריש ועוד: מ' מהרש"א, ועי' ריש"ש דצ"ל דבשנים ואפי' אחד זה הוא איכה: כ' צ"ל האחרים (בא"מ, וכ"ה בתוס' ר"פ, אולם עי' ריש"ש):

ליקוטי רש"י

מצות פאה מפריש מן הימה. לכטיג נג' המכלה ה' נט' ה' נט' והס יק' נט' מהל' מרחו. בכלי נמחייב גמעטל דונגמלה מליכמות הלאה מערת מהל' ה' הכל' מכל' מערת מהל' מערותמי

עיגני הפלוצי מפקד לרג' ג'ריך הרג'.
מגוזס נריה ומגוזס צוית נגלה וצמלה
ולא ידענו (?) כיון דنمית לה
פליגי הא ברברבי הא בזומן
נתפרקנו כולם כי מצלים

ההמ' למליין נאם' נרכומ' (ף מ): נקע צלמה ופה צעטן נגורן סוקצעו. נתנה כדר ומילו לתק' מון העיקם נס דקניעה צינוי ורק ממון צהין לו מוגעים הוה כמו טהיה [ב' ב' ז]. אף מפריש מן העטה. חס טמנה ולטה ולטנה קרא עני ונמל כדי פלה מצטחנה לר' ישמעה נס הוא גול לרגן הוא גול [סנהדרין ט' ו' ז' ל' מלקיות נארץ הרים כתיג נמולת כתניות הן מצקנו חת נפומותיכס וילוקה וקזקמת נס מהכלו [עירובין כה]. אבל פוטיתא. צריך הרים: לוקה ארבעה האוצר ולב מטמיהו נסן וגכל נס כתיג על האוצר ומיטמע צין צריך הרים וצין טהילנוס הרי טנא וכל הצריך האוצר על האוצר טקה הו נס ימכל לרי מרצע ודקמס צרישי ומד וכל הצריך האוצר על האוצר טקה הו נס ימכל לרי מרצע ולקי הכל כי ממזה מוקף עליו וכל צריך השער טקה הו נס ימכל נמננה מה